

В Електронному кабінеті можливо отримати інформацію про стан розрахунків з бюджетом

Криворізьке північне управління доводить до відома платників, що меню «*Стан розрахунків з бюджетом*» надає користувачу Електронного кабінету доступ до своїх особових рахунків із сплати податків, зборів та інших платежів.

При зверненні до зазначеного пункту меню відображається зведена інформація станом на момент звернення, що містить наступну інформацію по кожному виду платежу:

- орган ДПС;
- назва податку (платежу);
- платіж (код);
- МФО банку;
- бюджетний рахунок;
- нараховано/зменшено;
- сплачено до бюджету;
- повернуто з бюджету;
- пеня;
- недоїмка;
- переплата;
- залишок несплаченої пені.

Червоним кольором позначені суми податкового боргу чи заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, які не сплачені в строк та по яких існує заборгованість до бюджету. Застосування фільтра «*Рік*» дозволяє переглянути дані за попередні роки, а фільтр «*ОДПС*» – переглянути особові рахунки, що знаходяться на обліку у відповідному органі Державної податкової служби України.

Обравши один з податків (платежів), користувач подвійним натисненням кнопки «миші» отримує доступ до деталізованої інформації з інтегрованої картки платника по вибраному податку (платежу) у розрізі проведених операцій:

Фізичні особи після ідентифікації мають можливість за допомогою платіжної системи сплатити податки, збори, платежі за допомогою платіжної карти.

Після натискання кнопки «*Сплатити*» відбувається перехід на сайт платіжної системи, автоматично заповнюються всі необхідні платіжні реквізити. Користувачу достатньо зазначити суму і реквізити платіжної карти.

Індексація заробітної плати звільненому працівнику за минулі періоди: визначення бази нарахування єдиного внеску

Криворізьке північне управління доводить до відома, що індексація заробітної плати здійснюється на підставі Закону України від 03 липня 1991 року 1282-ХІІ «Про індексацію грошових доходів населення» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 1282) та Порядку проведення індексації грошових доходів населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1078 із змінами та доповненнями (далі – Порядок).

Об'єктом індексації грошових доходів населення є оплата праці (грошове забезпечення) як грошовий дохід громадян, одержаний ними в гривнях на території України і який не має разового характеру (частина перша ст. 2 Закону № 1282, п. 2 Порядку).

Згідно з п. 1 частини 1 ст. 7 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464) базою нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) для роботодавців, які використовують працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, є сума нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР «Про оплату праці» із змінами та доповненнями.

Визначення видів виплат, що відносяться до основної, додаткової заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат, при нарахуванні єдиного внеску передбачено Інструкцією зі статистики заробітної плати, затвердженою наказом Державного комітету статистики України від 13.01.2004 № 5 із змінами (далі – Інструкція № 5).

Суми виплат, пов'язаних з індексацією заробітної плати, входять до фонду оплати праці у складі фонду додаткової заробітної плати (п.п. 2.2.7 п. 2.2 розділу 2 Інструкції № 5) та є об'єктом для нарахування єдиного внеску.

Водночас, частиною 2 ст. 7 Закону № 2464 встановлено, що для осіб, які, зокрема, отримують заробітну плату (дохід) за виконану роботу (надані послуги), строк виконання яких перевищує календарний місяць, єдиний внесок нараховується на суму, що визначається шляхом ділення заробітної плати (доходу), виплаченої за результатами роботи, на кількість місяців, за які вона нарахована.

Зазначений порядок нарахування єдиного внеску поширюється також на осіб, яким після звільнення з роботи нараховано заробітну плату (дохід) за відпрацьований час.

Відповідно до частини 5 ст. 8 Закону № 2464 єдиний внесок для роботодавців встановлюється у розмірі 22 % до визначеної ст. 7 Закону № 2464 бази нарахування єдиного внеску. У разі якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску.

Обчислення єдиного внеску здійснюється щомісяця на підставі бухгалтерських та інших документів, згідно з якими провадиться нарахування (обчислення) або які підтверджують нарахування (обчислення) виплат (доходу), на які відповідно до Закону № 2464 нараховується єдиний внесок (частина 3 ст. 9 Закону № 2464).

Згідно з п. 3 розділу IV Інструкції про порядок нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 20.04.2015 № 449 із змінами та доповненнями, якщо нарахування заробітної плати здійснюється за попередній період, зокрема, у зв'язку з уточненням

кількості відпрацьованого часу, виявленням помилок, суми нарахованої заробітної плати включаються до заробітної плати того місяця, у якому були здійснені такі нарахування.

Отже, база нараховування єдиного внеску на суму доходу у вигляді індексації заробітної плати, нарахованого звільненому працівнику за минулі періоди, визначається шляхом ділення такого доходу на кількість місяців, за які він нарахований, та включення до заробітної плати місяця, в якому були здійснені такі нарахування. Якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, то сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску.

Понад 13 мільярдів гривень єдиного внеску надійшло від платників Дніпропетровщини

Впродовж десяти місяців 2019 року податковою службою Дніпропетровської області забезпечено надходження єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на загальну суму 13 млрд 62,9 млн гривень. Якщо цей показник порівняти з аналогічним періодом 2018 року, то цьогорічна сплата єдиного внеску більше на 2 млрд 34,2 млн гривень.

Зростання надходжень від малого підприємництва Дніпропетровщини свідчить і про збільшення кількості самих платників єдиного внеску. Їх станом на 01 листопада цього року 354 504.

За словами начальника управління податків і зборів з фізичних осіб Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Вікторії Каліногорської, лише у жовтні поточного року платники єдиного внеску Дніпропетровської області перерахували на рахунки Держказначейства 1 млрд 374,4 млн грн, що на 158,1 млн грн більше жовтневих надходжень минулого року та на 68 млн грн більше середньомісячних надходжень 2019 року.

Позитивної динаміки надходжень з ЄСВ досягнуто завдяки прозорому адмініструванню податків, покращенню сервісного обслуговування платників, проведенню активної роз'яснювальної і профілактичної роботи з роботодавцями щодо підвищення рівня оплати праці найманими працівниками, вжиттю заходів з детінізації та легалізації зайнятості населення.

Під час зустрічі з керівництвом Державної податкової адміністрації КНР очільник податкової служби України презентував дорожню карту реформування ДПС України

Голова ДПС Сергій Верланов зустрівся з делегацією Державної податкової адміністрації Китайської Народної Республіки на чолі з Женом Жунфою, заступником Голови ДПА КНР. Під час зустрічі очільник податкової служби України презентував дорожню карту реформування ДПС України.

«Державна податкова служба сьогодні перебуває у стадії трансформації і для нас дуже важливим є практики та досвід інших країн щодо електронного оподаткування, розвитку податкових систем та удосконалення процесів адміністрування. Ми як ніколи відкриті до співробітництва, нових ідей та конструктивної співпраці», – зазначив Сергій Верланов.

Серед пріоритетних напрямів діяльності податкової служби він визначив підвищення рівня добровільної сплати податків за рахунок надання платникам швидкого, комфортного та якісного сервісу. Він зазначив, що широке впровадження цифрових технологій, яке наразі здійснює податкова служба, має на меті забезпечити абсолютно безконтактне спілкування платників податків з податківцями.

На сьогодні в Електронному кабінеті суб'єкти господарювання повністю забезпечені сервісами, завдяки яким вони можуть виконати всі необхідні функції без звернення безпосередньо до податкового відомства. Сергій Верланов підкреслив, що при розробці кожного сервісу ДПС завжди вивчається попит платників і детально аналізується безпосередньо бізнес-процес.

«При створенні сервісів ми максимально налаштовані на забезпечення обміну інформацією між відомствами для мінімального залучення платника податків, звільнення його від виконання зайвих дій та неефективного використання часу», – зазначив Сергій Верланов.

Так, завдяки впровадженню електронних сервісів постійно зменшується кількість платників, які звертаються до центрів обслуговування. На сьогодні клієнти ЦОПів – це виключно громадяни.

Сергій Верланов також поінформував представників ДПА КНР про роботу у напрямі перегляду практик податкового аудиту, що має забезпечити зменшення кількості перевірок та підвищити рівень сплати нарахувань за такими перевітками, а також зменшення кількості судових спорів.

Китайських колег також зацікавив досвід ДПС України щодо адміністрування і моніторингу ризикових операцій ПДВ. Пан Жунфа також запросив керівництво ДПС України до Пекіну, аби ознайомити з досвідом роботи китайських податківців.

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/397816.html>

Законом про запобігання корупції обмежено спільну роботу близьких осіб

Повідомляємо, що нормами частини першої ст. 27 розділу IV «Запобігання корупційним та пов'язаним з корупцією правопорушенням» Закону України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII «Про запобігання корупції» із змінами (далі – Закон № 1700) встановлено: особи, зазначені у підпунктах «а», «в» – «з» п. 1 частини першої ст. 3 Закону № 1700, не можуть мати у прямому підпорядкуванні близьких їм осіб або бути прямо підпорядкованими у зв'язку з виконанням повноважень близьким їм особам.

Особи, які претендують на зайняття посад, зазначених у підпунктах «а», «в» – «з» п. 1 частини першої ст. 3 Закону № 1700, зобов'язані повідомити керівництво органу, на посаду в якому вони претендують, про працюючих у цьому органі близьких їм осіб.

Відповідно до частини другої ст. 27 розділу IV Закону № 1700 у разі виникнення обставин, що порушують вимоги частини першої ст. 27 Закону № 1700, відповідні особи, близькі їм особи вживають заходів щодо усунення таких обставин у п'ятнадцятиденний строк.

Якщо в зазначений строк ці обставини добровільно не усунуто, відповідні особи або близькі їм особи в місячний строк з моменту виникнення обставин підлягають переведенню в установленому порядку на іншу посаду, що виключає пряме підпорядкування.

У разі неможливості такого переведення особа, яка перебуває у підпорядкуванні, підлягає звільненню із займаної посади.

Довідково: Законом України від 02 жовтня 2019 року № 140-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення ефективності інституційного механізму запобігання корупції», який набрав чинності 18.10.2019 (опубліковано у офіційному виданні «Голос України» від 17.10.2019 № 198) внесено зміни до Закону № 1700.

Так, відповідно до внесених змін:

► до **близьких осіб** відносяться члени сім'ї суб'єкта, зазначеного у частині першій ст. 3 Закону № 1700, а також чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний та двоюрідний брати, рідна та двоюрідна сестри, рідний брат та сестра дружини (чоловіка), племінник, племінниця, рідний дядько, рідна тітка, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, батько та мати дружини (чоловіка) сина (дочки), усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням зазначеного суб'єкта;

► до **членів сім'ї** відносяться:

а) особа, яка перебуває у шлюбі із суб'єктом, зазначеним у частині першій ст. 3 Закону № 1700, та діти зазначеного суб'єкта до досягнення ними повноліття – незалежно від спільного проживання із суб'єктом;

б) будь-які особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки із суб'єктом, зазначеним у частині першій ст. 3 Закону № 1700 (*крім осіб, взаємні права та обов'язки яких не мають характеру сімейних*), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі.

До уваги суб'єктів господарювання, які здійснюють роздрібну торгівлю виключно столовими винами!

Криворізьке північне управління нагадує, що Закон України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 481) визначає основні засади державної політики щодо регулювання виробництва, експорту, імпорту, оптової і роздрібною торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодним та зерновим дистилатом, спиртом етиловим ректифікованим виноградним, спиртом етиловим ректифікованим плодним, спиртом-сирцем виноградним, спиртом-сирцем плодним, біоетанолом, алкогольними напоями, тютюновими виробами та паливом, забезпечення їх високої якості та захисту здоров'я громадян, а також посилення боротьби з незаконним виробництвом та обігом алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального на території України.

Дія Закону № 481 не поширюється на роздрібну торгівлю винами столовими, крім випадків, передбачених Законом № 481, а також на виробництво вин виноградних і плодово-ягідних, напоїв медових, наливки і настоянок, виготовлених громадянами в домашніх умовах для власного споживання.

Згідно з частиною двадцятою ст. 15 Закону № 481 роздрібна торгівля алкогольними напоями (*крім столових вин*) або тютюновими виробами, або паливом може здійснюватися суб'єктами господарювання всіх форм власності, у тому числі їх виробниками, за наявності у них ліцензій на роздрібну торгівлю.

Враховуючи вищевикладене, роздрібна торгівля виключно столовими винами може здійснюватись суб'єктами господарювання без наявності ліцензій на право роздрібною торгівлі алкогольними напоями.

Водночас, при здійсненні господарської діяльності необхідно враховувати норми статей 15² та 15³ Закону № 481, якими встановлено обмеження щодо продажу та споживання столових вин.

Інформація для платників податків

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області (далі – ГУ ДПС) нагадує, що з актуальною інформацією стосовно діяльності ГУ ДПС та роз'ясненнями з питань податкового законодавства і адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування можливо ознайомитись на субсайті «Територіальні органи ДПС у Дніпропетровській області» за посиланням

<https://dp.tax.gov.ua/>

Шановні платники, запрошуємо вас до перегляду цієї сторінки, що є інформаційною Інтернет-платформою ГУ ДПС, на якій здійснюється щоденне оновлення інформації, а також розміщені електронні сервіси для комфортного обслуговування платників

Також звертаємо увагу, що функціонує офіційна сторінка ДПС у Дніпропетровській області соціальної мережі Facebook за посиланням

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/>

Для успішного проведення реформи ДПС дуже важливим є залучення передових міжнародних практик та освітніх програм

Перспективи та пріоритетні напрями подальшого співробітництва обговорювалися під час зустрічі Голови ДПС Сергія Верланова з регіональним директором Німецького Товариства Міжнародного Співробітництва GIZ Ukraine Сабіне Мюллер і представниками GIZ Ukraine, серед яких – Др. Томас Маєр, керівник проекту «Good Governance».

«Державна податкова служба сьогодні впроваджує низку проектів з вдосконалення сервісного обслуговування платників та адміністрування податків. Тому так важливо для нас – залучення передових міжнародних практик та освітніх програм, які успішно використовуються в інших країнах», – зазначив Сергій Верланов.

За словами очільника ДПС, одним із пріоритетів податкової служби визначено розвиток людського капіталу. Саме тому особливу цінність для нової податкової служби представляє спільний проєкт з GIZ Ukraine «Дуальна освіта: нова форма підготовки кадрів для органів ДПС».

«Це перший в Україні проєкт у сфері публічної служби для якісного кадрового оновлення, формування команди фахівців, здатних швидко адаптуватися та реалізовувати нові тренди», – зазначив Сергій Верланов.

Для ДПС є дуже важливим залучення перспективних молодих кадрів. Тому окрема увага приділяється роботі із студентами. Проєкт «Дуальна освіта» допомагає студентам не просто адаптуватися в колективі, а й швидко і успішно влитися у робочий процес, залишитися працювати в податкових органах. Вирішувати ці завдання допомагає інститут наставників, які також у рамках проєкту вчать передавати досвід роботи молодим кадрам.

GIZ Ukraine в рамках проєкту навчає менторів-податківців на базі Київської школи економіки. Ментори вже пройшли перший етап навчання.

Ще одним напрямом успішної співпраці ДПС та GIZ Ukraine стала реалізація проєкту «Підтримка реформи управління державними фінансами». У рамках якого для представників ДПС було проведено низку семінарів GIZ за напрямками: міжнародні бази даних у сфері трансфертного ціноутворення, підготовка тренерів з питань ТЦ, система оподаткування підакцизних товарів у ЄС, а також застосування непрямих методів перевірки платників податків – юридичних осіб.

Під час зустрічі сторони відзначили гарні перспективи подальшої співпраці та висловили впевненість в успішній реалізації всіх спільних проєктів.

Довідково: 20 червня 2019 року між ДПС, Університетом ДФС, Німецьким Товариством Міжнародного Співробітництва (GIZ) ГмбХ та Київською школою економіки (KSE) підписано Меморандум про імплементацію елементів дуальної освіти на базі магістерської програми «Фіскальне адміністрування» Навчально-наукового інституту економіки, оподаткування та митної справи Університету ДФС.

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/398032.html>

Декларація про майновий стан і доходи за оновленою формою подається платниками з 01 січня 2020 року

Криворізьке північне управління нагадує, що нова форма податкової декларації про майновий стан і доходи (далі – Декларація) та інструкція про її заповнення затверджені наказом Міністерства фінансів України від 25.04.2019 № 177 (далі – Наказ № 177), яким внесено зміни до наказу Міністерства фінансів України від 02.10.2015 № 859.

Змінами, внесеними Наказом №: 177, зокрема:

- рядок 8 Декларації «*категорія платника*» доповнено новим критерієм «*особа, яка заявляє право на податкову знижку*» – застосовується громадянами, які декларують право на податкову знижку;
- у розділі II Декларації «*доходи, які включаються до загального оподаткованого доходу*» додатково виокремлено доходи:

- 10.2 – *Дохід нарахований (виплачений, наданий) у формі винагород та інших виплат відповідно до умов цивільно-правового характеру;*

- 10.4.1 – *Дохід, отриманий від фізичної особи – орендаря, який не є податковим агентом фізичної особи – орендодавця, від надання в оренду (суборенду, емфітевізі) земельних ділянок, земельних часток (паїв), виділених або не виділених у натурі (на місцевості), які розташовані за місцезнаходженням, відмінним від податкової адреси орендодавця.*

Крім того, у Декларації передбачено три додатки до неї:

- ▶ додаток Ф1 – розрахунок податкових зобов'язань з податку на доходи фізичних осіб та військового збору з доходів, отриманих від операцій з інвестиційними активами;
- ▶ додаток Ф2 – розрахунок податкових зобов'язань з податку на доходи фізичних осіб та військового збору з доходів, отриманих самозайнятою особою;
- ▶ додаток Ф3 – розрахунок суми податку, на яку зменшуються податкові зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб, у зв'язку з використанням права на податкову знижку.

Звертаємо увагу, що Декларація за новою формою подається платниками з **01.01.2020**.

Особливості повернення сум помилково сплаченого єдиного внеску

Звертаємо увагу, що єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок), починаючи з 01 жовтня 2019 року перераховується виключно на рахунки ДПС для зарахування коштів, які підлягають розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, відкриті Державною казначейською службою України відповідно до вимог стандарту IBAN.

Вищезазначені рахунки розміщено у розділі «*Бюджетні рахунки*» на головній сторінці субсайту «Територіальні органи ДПС у Дніпропетровській області» та у розділі «*Бюджетні рахунки*» вебпорталу ДПС України.

У разі помилкової сплати сум єдиного внеску на невідповідний рахунок платники мають змогу повернути кошти.

Слід зазначити, що:

- ▶ таке повернення здійснюється відповідно до Порядку зарахування у рахунок майбутніх платежів єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування або повернення надміру та/або помилково сплачених коштів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 16.01.2016 № 6;
- ▶ кошти повертаються у порядку календарної черговості та на підставі заяви платника про таке повернення;
- ▶ у разі помилкової сплати сум єдиного внеску на невідповідний рахунок заява подається до органу ДПС, на рахунок якого сплачено кошти за формою, визначеною у додатку 1 до Порядку № 6;
- ▶ у разі помилкової сплати сум єдиного внеску та/або застосованих фінансових санкцій на рахунок з обліку доходів бюджету заява подається до ДПС за місцем обліку помилково сплачених коштів у довільній формі із зазначенням суми та напрямку повернення;

► у разі помилкової сплати єдиного внеску на невідповідний рахунок фізичній особі – підприємцю/особі, яка провадить незалежну професійну діяльність/члену фермерського господарства, незважаючи на своєчасне і в повному обсязі перерахування єдиного внеску, внаслідок неправильно спрямування коштів нараховується штраф та пеня.

До уваги платників!

ДПС України здійснено комплекс заходів, спрямованих на максимальну автоматизацію процесів, пов'язаних із реєстрацією реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО), побудову комунікації між виробниками РРО, центрами сервісного обслуговування (далі – ЦСО), користувачами РРО та ДПС, в основу якої покладено електронний документообмін.

Створення електронних реєстру екземплярів РРО та реєстру ЦСО не лише вивільнило суб'єктів господарювання – користувачів РРО від паперового документообігу та візитів до контролюючих органів, а й дозволило акумулювати на державному інформаційному ресурсі актуальні відомості про всі моделі РРО, які дозволені до застосування, їх виробників та ЦСО, які мають право на обслуговування РРО.

Інформація цих реєстрів є відкритою та доступною для будь-якої особи, що у ній зацікавлена.

Отримати інформацію можливо безкоштовно, скориставшись електронними сервісами, створеними ДПС у відкритій частині Електронного кабінету, зокрема:

1. Інформацію про екземпляри РРО, зареєстровані РРО та/або книги ОРО можливо отримати засобами таких електронних сервісів: *«Інформація про РРО»*; *«Інформація про книги КОРО»*; *«Екземпляри РРО»*.

2. Інформацію про ЦСО, що перебувають у реєстрі ЦСО, можливо отримати, скориставшись електронним сервісом *«Реєстр ЦСО»*.

3. Інформацію щодо легітимності розрахункових документів (чеків), виданих покупцеві (споживачеві послуг), можливо отримати засобами електронного пошукового сервісу *«Пошук фіскального чека»*.

4. Державний реєстр реєстраторів розрахункових операцій, що містить інформацію про РРО, дозволені до реєстрації та застосування, розміщений на офіційному вебпорталі ДПС у розділі *«Довідники, Реєстри, Переліки/Реєстри»*.

Крім того, слід зазначити, що на головній сторінці офіційного вебпорталу ДПС України розміщено банер «Новітні РРО», в якому платники мають доступ до:

- нормативно-правових актів з напрямку застосування РРО;
- повідомлень – роз'яснень для платників щодо застосування РРО;
- опису АРІ Електронного кабінету для фіскалізації чеків та Z-звітів;
- інструкції користувача ІТС «Електронний кабінет» (меню *«Експериментальний проект РРО»*);
- державного реєстру РРО;
- електронних довірчих послуг;
- презентаційних матеріалів;
- переліку тестових платників;
- програмного забезпечення Е-Чек;
- схеми роботи Е-Чек;
- переліку моделей експериментального проекту;
- відеоматеріалів щодо моделей експериментального проекту.

Сервіс «Пульс» – антикорупційний сервіс ДПС

Доводимо до відома платників, що сервіс «Пульс» приймає звернення громадян та суб'єктів господарювання (далі – Заявники) щодо неправомірних дій та бездіяльності, можливі корупційні правопорушення у сфері службової діяльності з боку конкретних посадових осіб структурних підрозділів ДПС та її територіальних органів (далі – Інформація).

Заявники можуть надати Інформацію за номером телефону Контакт-центру ДПС **0800-501-007**, з **08.00 до 20.00** (крім, вихідних і святкових днів) обравши на інтерактивному голосовому автовідповідачі напрямок «4», та з **20.00 до 08.00** (також у вихідні і святкові дні) скориставшись послугою *«Залиште запитання – ми Вам зателефонуємо»* і на електронну пошту idd@tax.gov.ua.

При наданні Інформації бажано назвати своє прізвище, ім'я, по батькові (найменування підприємства, установи, організації, суб'єкта господарювання), контактний телефон, місце проживання/реєстрації, а також прізвище, ім'я, по батькові та посаду працівника органу ДПС, з яким пов'язана подія, дата, місце і суть події, конкретні обставини, зауваження, прохання чи вимоги.

Якщо Заявник не бажає називати своє прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання/реєстрації, Інформація реєструється як анонімна.

У разі звернення представника Заявника обов'язково надаються відомості стосовно його повноважень здійснювати представництво законних інтересів та ведення справ Заявника, пов'язаних із сплатою податків, на підставі закону або довіреності. Якщо представник Заявника не надає такі дані, Інформація на сервіс «Пульс» не приймається.

Про результати розгляду Інформації клієнти повідомляються невідкладно або протягом 3 робочих днів. Якщо інформація потребує додаткового розгляду, то загальний термін її опрацювання може бути подовжено.

Не повідомляються Заявникам результати розгляду анонімною Інформації та повідомлень про наявність на офіційному вебпорталі/субсайтах ДПС недостовірної/застарілої інформації; методологічних чи технічних проблем в роботі електронних сервісів чи систем; відомості що надходять до ІДД ДПС електронною поштою щодо мінімізації сплати податків, зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

ФОП на загальній системі оподаткування отримав поворотну фінансову допомогу: наслідки

Інформуємо, що поворотна фінансова допомога – це сума коштів, що надійшла платнику податків у користування за договором, який не передбачає нарахування процентів або надання інших видів компенсацій у вигляді плати за користування такими коштами, та є обов'язковою до повернення.

Норми визначені п.п. 14.1.257 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Згідно із п. 177.1 ст. 177 ПКУ оподаткуванню підлягають доходи фізичних осіб – підприємців (далі – ФОП), які отримані протягом календарного року від провадження господарської діяльності.

Враховуючи те, що отримання ФОП поворотної фінансової допомоги (позики) відповідно до умов договору підлягає обов'язковому поверненню у визначений строк, то протягом дії договору сума поротної фінансової допомоги не включається до складу доходу такого суб'єкта господарювання.

При цьому, слід зазначити, якщо сума поворотної фінансової допомоги не повертається у визначений у договорі термін, то вона включається до складу доходів ФОП та оподатковується на загальних підставах.

Про деякі нові поняття, які вводяться Законом № 128 з 19 квітня 2020 року

Криворізьке північне управління нагадує, що 19.10.2019 в офіційному виданні «Голос України» № 200 опубліковано Закон України від 20 вересня 2019 року № 128-ІХ «Про внесення змін до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» щодо детінізації розрахунків в сфері торгівлі і послуг» (далі – Закон № 128).

Закон № 128 визначає правові засади застосування реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО) та програмних РРО у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг. Дія його поширюється на усіх суб'єктів господарювання, їх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Закон № 128 набирає чинності через 6 місяців, тобто 19.04.2020, за винятком окремих норм.

Так, Законом № 128 запроваджено нові поняття, а саме:

► **програмний реєстратор розрахункових операцій** – програмний, програмно-апаратний або програмно-технічний комплекс у вигляді технологічного та/або програмного рішення, що використовується на будь-якому пристрої та в якому фіскальні функції реалізовані через фіскальний сервер контролюючого органу і який призначений для реєстрації розрахункових операцій при продажу товарів (наданні послуг), операцій з торгівлі валютними цінностями в готівковій формі та/або реєстрації кількості проданих товарів (наданих послуг), операцій з приймання готівки для подальшого переказу. Контролюючий орган забезпечує безкоштовне програмне рішення для використання суб'єктом господарювання;

► **фіскальний сервер контролюючого органу** – програмно-технічний комплекс, через який реалізується фіскальна функція та який здійснює реєстрацію програмних реєстраторів розрахункових операцій, електронних розрахункових документів, електронних фіскальних звітів та електронних фіскальних звітних чеків, збереження даних щодо проведеної розрахункової операції у системі обліку даних реєстраторів розрахункових операцій, обробки та надання доступу до інформації про розрахункові операції, проведені з використанням програмних реєстраторів розрахункових операцій, а також інтеграцію з програмними реєстраторами розрахункових операцій через програмний інтерфейс (API), розміщений у відкритому вільному доступі;

► **реєстрація електронних розрахункових документів, електронних фіскальних звітів та електронних фіскальних звітних чеків** – це:

а) присвоєння реєстратором розрахункових операцій у процесі виконання ним фіскальних функцій фіскального номера електронному розрахунковому документу, електронному фіскальному звіту та електронному фіскальному звітному чеку, що створені таким реєстратором розрахункових операцій, із збереженням даних щодо виконання розрахункової операції у фіскальній пам'яті таких реєстраторів розрахункових операцій;

б) присвоєння програмним забезпеченням фіскального сервера контролюючого органу фіскального номера електронному розрахунковому документу, електронному фіскальному звіту та електронному фіскальному звітному чеку, що створені програмними реєстраторами розрахункових операцій, із збереженням даних щодо виконання розрахункової операції у системі обліку даних реєстраторів розрахункових операцій;

► **реєстр програмних реєстраторів розрахункових операцій** – реєстр, який ведеться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, до якого вносяться програмні реєстратори розрахункових операцій в момент присвоєння їм фіскального номера фіскальним сервером контролюючого органу, а також відомості про суб'єкта господарювання та його господарські одиниці, де застосовуються такі реєстратори, дані сертифікатів електронних підписів та/або печаток, що використовуються такими реєстраторами;

► **реєстрація програмного реєстратора розрахункових операцій** – присвоєння програмним забезпеченням фіскального сервера контролюючого органу фіскального номера програмному реєстратору розрахункових операцій із внесенням даних до реєстру програмних реєстраторів розрахункових операцій;

► **фіскальний номер програмного реєстратора розрахункових операцій** – унікальний код, що формується фіскальним сервером контролюючого органу та присвоюється програмному реєстратору розрахункових операцій під час реєстрації для його ідентифікації;

► **фіскальний номер електронного розрахункового документа, електронного фіскального звіту та електронного фіскального звітного чека** – унікальний код, що формується реєстратором розрахункових операцій або фіскальним сервером контролюючого органу та присвоюється електронному розрахунковому документу, електронному фіскальному звіту та електронному фіскальному звітному чеку під час їх реєстрації;

► **електронний розрахунковий документ** – це:

а) документ, створений реєстратором розрахункових операцій, який переведено у фіскальний режим роботи, у момент проведення розрахункової операції, інформація в якому зафіксована у вигляді електронних даних, включаючи обов'язкові реквізити розрахункового документа за встановленою формою;

б) документ, створений програмним реєстратором розрахункових операцій у момент проведення розрахункової операції та зареєстрований фіскальним сервером контролюючого органу із присвоєнням йому фіскального номера фіскальним сервером контролюючого органу або присвоєнням йому фіскального номера із діапазону номерів, сформованих фіскальним сервером, інформація в якому зафіксована у вигляді електронних даних, включаючи обов'язкові реквізити розрахункового документа за встановленою формою;

► **електронний фіскальний звітний чек** – це:

а) документ, створений реєстратором розрахункових операцій, який переведено у фіскальний режим роботи, що містить дані денного звіту, інформація в якому зафіксована у вигляді електронних даних, включаючи обов'язкові реквізити фіскального звітного чека за встановленою формою;

б) документ, створений програмним реєстратором розрахункових операцій, що містить дані денного звіту, зареєстрований фіскальним сервером контролюючого органу, інформація в якому зафіксована у вигляді електронних даних, включаючи обов'язкові реквізити фіскального звітного чека за встановленою формою.

Норми наберуть чинності з 19.04.2020.

До уваги платників єдиного податку четвертої групи!

Криворізьке північне управління повідомляє, що об'єктом оподаткування для платників єдиного податку четвертої групи є площа сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень) та/або земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ), що перебуває у власності сільськогосподарського товаровиробника або надана йому у користування, у тому числі на умовах оренди.

Норми встановлені п. 292¹.1 ст. 292¹ Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Відповідно до п. 4 Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 року № 1051 із змінами та доповненнями, ведення Державного земельного кадастру здійснює Держгеокадастр та його територіальні органи.

Статтею 202 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III із змінами та доповненнями визначено, що державна реєстрація земельних ділянок здійснюється у Державному земельному кадастрі у порядку, встановленому Законом України від 07 липня 2011 року № 3613-VI «Про Державний земельний кадастр» із змінами та доповненнями.

Відповідно до ст. 2 Закону України від 01 липня 2004 року № 1952-IV «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 1952) Державний реєстр речових прав на нерухоме майно (далі – Державний реєстр прав) – це єдина державна інформаційна система, що забезпечує обробку, збереження та надання відомостей про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження, про об'єкти та суб'єктів таких прав.

Міністерство юстиції України забезпечує створення та функціонування Державного реєстру прав, є його держателем (п. 3 частини першої ст. 7 Закону № 1952).

Отже, сільськогосподарські товаровиробники для отримання інформації щодо земельних ділянок, які перебувають у власності таких товаровиробників або надані ним у користування, у тому числі на умовах оренди, мають звернутися до відповідних територіальних органів Держгеокадастру та/або Міністерства юстиції України за місцем знаходження земельних ділянок.

Згідно з п.п. 298.8.1 п. 298 ПКУ сільськогосподарські товаровиробники, зокрема юридичні особи, для переходу на спрощену систему оподаткування або щорічного підтвердження статусу платника єдиного податку подають до 20 лютого поточного року контролюючому органу за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок перелік документів, зокрема відомості (довідку) про наявність земельних ділянок.

У відомостях (довідці) про наявність земельних ділянок зазначаються дані про кожний документ, що встановлює право власності та/або користування земельними ділянками, у тому числі про кожний договір оренди земельної частки (паю).

Форма податкової декларації платника єдиного податку четвертої групи, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 19.06.2015 № 578 із змінами і доповненнями (далі – податкова декларація), подається разом з додатком «Відомості про наявність земельних ділянок».

При цьому додаток «Відомості про наявність земельних ділянок», який є невід'ємною частиною податкової декларації, заповнюється платником єдиного податку четвертої групи на підставі документів, що підтверджують право власності та/або користування земельними ділянками, у тому числі договорів оренди земельної частки (паю) або на підставі інформації, отриманої від територіальних органів Держгеокадастру та/або Міністерства юстиції України.

Відомості (довідка) про наявність земельних ділянок як окремий документ до контролюючих органів не подається.

Наслідки для платника єдиного внеску, який своєчасно не сплатив суму пені та штрафних санкцій, зазначених у рішенні контролюючого органу

Звертаємо увагу, що платник єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) зобов'язаний своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок.

Норми встановлено п. 1 частини другої ст. 6 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464).

Єдиний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника (частина 12 ст. 9 Закону № 2464).

У разі несвоечасної сплати або не в повному обсязі єдиного внеску до платника застосовуються фінансові санкції, передбачені Законом № 2464, а посадові особи, винні в порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного

внеску, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законом (частина 11 ст. 93 Закону № 2464).

Згідно з п. 8 розділу VII Інструкції про порядок нарахування і сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 20.04.2015 № 449 із змінами та доповненнями (далі – Інструкція № 449), суми штрафів та пені, передбачені підпунктами 2, 3, 5 та 6 розділу VII Інструкції № 449, підлягають сплаті платником єдиного внеску чи банком протягом десяти календарних днів після надходження відповідного рішення або можуть бути оскаржені у цей самий строк до контролюючого органу вищого рівня або до суду з одночасним обов'язковим письмовим повідомленням про це відповідного контролюючого органу, посадовими особами якого прийнято це рішення.

Слід зазначити, що нормами чинного законодавства відповідальності за несплату штрафної санкції та пені не передбачено.

Однак, відповідно до частини 15 ст. 25 Закону № 2464 та підпунктів 10 і 11 розділу VII Інструкції № 449 рішення контролюючого органу про нарахування пені та/або застосування штрафів є виконавчим документом. У разі якщо платник єдиного внеску чи банк отримали рішення про нарахування пені та/або застосування штрафів і не сплатили зазначені в них суми протягом десяти календарних днів, а також не оскаржили це рішення чи не повідомили у цей строк відповідний контролюючий орган про його оскарження, таке рішення передається для виконання органу державної виконавчої служби або до органів Державної казначейської служби.

Суми штрафів та нарахованої пені, застосованих за порушення порядку та строків нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску, стягуються в тому самому порядку, що і суми недоїмки із сплати єдиного внеску. Суми штрафів та нарахованої пені включаються до вимоги про сплату боргу (недоїмки), якщо їх застосування пов'язано з виникненням та сплатою недоїмки (п. 12 розділу VII Інструкції № 449).

У разі якщо платник єдиного внеску протягом десяти календарних днів з дня надходження вимоги не сплатив зазначені у вимозі суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенею, не узгодив вимогу з контролюючим органом, не оскаржив вимогу в судовому порядку або не сплатив узгоджену суму недоїмки протягом десяти календарних днів з дня надходження узгодженої вимоги, контролюючий орган надсилає в порядку, встановленому законом, до підрозділу державної виконавчої служби вимогу про сплату недоїмки. Крім того, у таких випадках контролюючий орган має право звернутися до суду з позовом про стягнення недоїмки. (частина 4 ст. 25 Закону № 2464).

За рахунок сум, що надходять від платника єдиного внеску або від державної виконавчої служби, погашаються суми недоїмки, штрафних санкцій та пені у порядку календарної черговості їх виникнення. У разі якщо платник має несплачену суму недоїмки, штрафів та пені, сплачені ним суми єдиного внеску зараховуються в рахунок сплати недоїмки, штрафів та пені у порядку календарної черговості їх виникнення (п. 8 розділу VI Інструкції № 449).

При цьому, строк давності щодо нарахування, застосування та стягнення сум недоїмки, штрафів та нарахованої пені не застосовується (частина 16 ст. 25 Закону № 2464).

Номер рахунку у СЕА ПДВ не змінюється у разі перереєстрації платника ПДВ, пов'язаної зі зміною адміністративного району

Інформуємо, що електронні рахунки у системі електронного адміністрування ПДВ (СЕА ПДВ) відкриваються виключно на підставі реєстру платників ПДВ, який ДПС надсилає Державній казначейській службі України не раніше ніж за один робочий день до дати реєстрації особи платником ПДВ.

Норми визначені п. 5 Порядку електронного адміністрування податку на додану вартість, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 року № 569 із змінами і доповненнями (далі – Порядок № 569).

У такому реєстрі зазначається, зокрема індивідуальний податковий номер платника ПДВ та дата реєстрації його платником ПДВ.

Пунктом 7 Порядку № 569 визначено, що у разі анулювання реєстрації платника ПДВ залишок коштів на його електронному рахунку перераховується до бюджету, а такий рахунок закривається. Новий електронний рахунок відкривається у разі повторної реєстрації особи платником ПДВ (п. 8 Порядку № 569).

Відповідно до п. 4.1 розділу IV Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.11.2014 № 1130 із змінами (далі – Положення № 1130), перереєстрація платника ПДВ проводиться у разі зміни даних про платника ПДВ, зокрема зміни місцезнаходження (місця проживання) платника ПДВ, і якщо зміни не пов'язані із припиненням платника ПДВ, *крім випадків, визначених п.п. 1 п. 3.15 розділу III Положення № 1130.*

Відповідно до п. 4.2 розділу IV Положення № 1130 у разі перереєстрації дата реєстрації платником ПДВ не змінюється, а тому при перереєстрації платника ПДВ, пов'язаної зі зміною адміністративного району, статус платника ПДВ зберігається з дати його реєстрації платником ПДВ.

Таким чином, у випадку перереєстрації платника ПДВ, пов'язаною зі зміною адміністративного району, номер рахунку у СЕА ПДВ не змінюється.

Програмні реєстратори розрахункових операцій від ДПС будуть надаватися і обслуговуватися безкоштовно

Інформуємо, що відповідно до Закону України від 20.09.2019 № 128-IX «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» та інших законів України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг» програмний реєстратор розрахункових операцій – це програмний, програмно-апаратний або програмно-технічний комплекс у вигляді технологічного та/або програмного рішення, що використовується на будь-якому пристрої та в якому фіскальні функції реалізовані через фіскальний сервер контролюючого органу і який призначений для реєстрації розрахункових операцій при продажу товарів (наданні послуг), операцій з торгівлі валютними цінностями в готівковій формі та/або реєстрації кількості проданих товарів (наданих послуг), операцій з

приймання готівки для подальшого переказу. Контролюючий орган забезпечує безкоштовне програмне рішення для використання суб'єктом господарювання.

Слід зазначити, що мова йде про повнофункціональне рішення, яке будь-який продавець зможе завантажити з сайту податкового органу, встановити на свій власний «гаджет», перетворивши його таким чином у касовий апарат. Використання цього загальнодоступного рішення буде безкоштовним для платника, без плати за обслуговування.

У той же час суб'єкти господарювання можуть скористатися програмними рішеннями й інших розробників, або розробити власне програмне забезпечення.

Чи впливають на фінансовий результат нараховані штраф та пеня?

Повідомляємо, що об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств (далі – податок) є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Норми визначені п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 ПКУ.

Отже, базою для розрахунку об'єкта оподаткування податком на прибуток є фінансовий результат до оподаткування, визначений відповідно до положень бухгалтерського обліку.

Підпунктом 140.5.11 п. 140.5 ст. 140 ПКУ встановлено, що фінансовий результат податкового (звітного) періоду збільшується платником податку на суму витрат від визнаних штрафів, пені, неустойок, нарахованих відповідно до цивільного законодавства та цивільно-правових договорів на користь осіб, що не є платниками податку (*крім фізичних осіб*), та на користь платників податку, які оподатковуються за ставкою 0 відсотків відповідно до п. 44 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ.

Штрафна санкція (фінансова санкція, штраф) – це плата у вигляді фіксованої суми та/або відсотків, що справляється з платника податків у зв'язку з порушенням ним вимог податкового законодавства та іншого законодавства, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи, а також штрафні санкції за порушення у сфері зовнішньоекономічної діяльності (п.п. 14.1.265 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Враховуючи вищевикладене, суми штрафних (фінансових) санкцій та пені, нараховані за наслідками перевірок органів ДПС, визнаються витратами згідно з правилами бухгалтерського обліку при визначенні фінансового результату до оподаткування. При цьому на суму таких штрафних (фінансових) санкцій та пені різниця для збільшення фінансового результату до оподаткування не виникає.

Про податкову знижку за витратами у вигляді пожертвувань

Нагадуємо, що платник податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) має право включити до податкової знижки у зменшення оподатковуваного доходу платника ПДФО за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), суму коштів або вартість майна, переданих платником ПДФО у вигляді пожертвувань або благодійних внесків неприбутковим організаціям, зареєстрованим в Україні та внесеним до Реєстру неприбуткових організацій та установ на дату передачі таких коштів та майна, у розмірі, що не перевищує 4 відсотки суми його загального оподатковуваного доходу такого звітного року.

Норми встановлені п.п. 166.3.2 п. 166.3 ст. 166 ПКУ.

Згідно з п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ до податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, копіями договорів, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача). У зазначених документах обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк їх продажу (виконання, надання).

При цьому, ст. 729 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV із змінами та доповненнями (далі – ЦКУ) передбачено, що пожертвою є дарування нерухомих та рухомих речей, зокрема грошей та цінних паперів, особам, встановленим частиною першою ст. 720 ЦКУ, для досягнення ними певної, наперед обумовленої мети.

Договір про пожертву є укладеним з моменту прийняття пожертви.

До договору про пожертву застосовуються положення про договір дарування, якщо інше не встановлено законом.

Таким чином, одним із підтверджуючих документів, які необхідно надати платником ПДФО контролюючому органу, є копія договору про пожертву.

Нагадуємо, що платник ПДФО має право на податкову знижку за наслідками 2018 року до кінця 2019 року. Податкова декларація про майновий стан і доходи для застосування права на податкову знижку подається таким платником по 31 грудня 2019 року (включно).

ФОП – платник єдиного податку – власник земельної ділянки, на якій здійснюється будівництво, сплачує земельний податок на загальних підставах

Відповідно до статей 269, 270 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі, об'єктами оподаткування – земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні, та земельні частки (паї), які перебувають у власності.

Особливості справляння земельного податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV ПКУ (п. 269.2 ст. 269 ПКУ).

Зокрема, платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з податку на майно (в частині земельного податку), *крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються*

платниками єдиного податку першої – третьої груп для провадження господарської діяльності (п.п. 4 п. 297.1 ст. 297 ПКУ).

Статтею 3 Господарського кодексу України від 16 січня 2003 року № 436-IV із змінами та доповненнями визначено, що господарська діяльність – це діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність.

Тобто, у разі здійснення будівництва (в тому числі виробничих об'єктів), фізична особа – підприємець (далі – ФОП) не використовує у підприємницькій діяльності свої земельні ділянки. Відповідно не виконуються умови, які звільняють платника єдиного податку від сплати земельного податку.

Отже, ФОП – платник єдиного податку, що є власником земельної ділянки (право власності на земельну ділянку оформлене на фізичну особу або на ФОП), на якій здійснюється будівництво (у тому числі виробничих об'єктів), сплачує земельний податок на загальних підставах.

Податкова майбутнього – це сервіс в смартфоні

ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/398427.html> повідомила наступне.

Про ключові завдання, ідеї, поточні напрацювання та про те, чого вже вдалося досягти новій податковій службі лише за три місяці розповів Голова ДПС України Сергій Верланов під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Королівства Швеції в Україні Й.В. Тобіасом Тибергом.

Серед пріоритетів розвитку податкової служби Сергій Верланов відзначив добровільність сплати податків завдяки комфортному і якісному сервісному обслуговуванню платників та широкому впровадженню цифрових технологій в усі процеси адміністрування податків.

«Ми докладасмо максимум зусиль для створення дійсно партнерських відносин з платниками податків. Це, перш за все, задоволення потреб платників у сучасних, зручних та зрозумілих сервісах, які забезпечать легку сплату податків та повністю дистанціюють платників від податківців. У цьому напрямі вже багато зроблено мною та моєю командою. ДПС на шляху діджиталізації власних сервісів та процесів адміністрування. Цьому процесу сприятиме і можливість застосування програмних РРО», – зазначив Сергій Верланов.

Він ще раз нагадав, що програмне РРО, розроблене Державною податковою службою, буде безкоштовним для скачування і обслуговування. У той же час суб'єкти господарювання матимуть можливість за своїм бажанням або потребами розробляти свій програмний продукт, або придбати на ринку те програмне забезпечення, яке їм більше подобається.

«Податкова майбутнього – це сервіс в смартфоні, зручний та швидкий, який, по-перше, повністю мінімізує корупційні ризики, по-друге, дає можливість сплачувати податки будь-де та будь-коли», – підкреслив Сергій Верланов.

Пріоритетом у роботі податківців очільник ДПС також визначив перегляд практик податкового аудиту та удосконалення ризикоорієнтованої системи відбору платників до перевірок. Це має зменшити кількість перевірок, підвищити суми сплати нарахувань за їх результатами, а також зменшити кількість судових спорів між податківцями та платниками.

У свою чергу шведська сторона на підтримку обраного курсу українських податківців запевнила в подальшому співробітництві та методичній допомозі. Зокрема, за словами Й.В. Тобіаса Тиберга, постійний діалог з бізнесом у двосторонньому форматі є надважливим завданням на шляху до будь-яких змін, і шведські експерти готові допомогти та долучитися до цього діалогу.

Інтерв'ю голови ДПС України виданню «Мінфін»

Голова ДПС України Сергій Верланов в інтерв'ю виданню «Мінфін» розповів про реформи в ДПС, наповнення бюджету і про те, як буде відбуватися впровадження РРО для фізичних осіб – підприємців.

Зокрема, Сергій Верланов повідомив про те, як просувається реформа ДПС, наскільки успішно ДПС виконує свої функції із наповнення бюджету, про зменшення перевірок бізнесу, про направленість діяльності ДПС як сервісної служби, про кадрове перезавантаження, про розвиток електронних сервісів та про перегляд системи оподаткування доходів фізичних осіб і адміністрування екологічного податку.

Окрему увагу в інтерв'ю було приділено новим правилам застосування РРО.

З інтерв'ю Сергія Верланова виданню «Мінфін» можливо ознайомитись на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/398488.html>

Порядок видачі довідки про сплачений нерезидентом в Україні податок на прибуток (доходи)

Доводимо до відома, що Порядок видачі довідки про сплачений нерезидентом в Україні податок на прибуток (доходи) (далі – Порядок) та форма цієї довідки затверджені наказом Міністерства фінансів України від 03.12.2012 № 1264, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 24.12.2012 за № 2155/22467.

Порядок визначає процедуру видачі довідки про сплачений нерезидентом в Україні податок на прибуток (доходи) (далі – Довідка) за затвердженою формою особі (юридичній або фізичній), яка не є резидентом та отримує доходи з джерелом їх походження з України (п. 1 Порядку).

Довідка видається контролюючим органом за місцезнаходженням (місцем проживання) резидента або постійного представництва нерезидента, що здійснює на користь нерезидента будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України (п. 2 Порядку).

Довідка або обґрунтована відмова у її видачі видається на бланку контролюючого органу за підписом керівника контролюючого органу протягом 5 робочих днів від дати одержання письмового звернення нерезидента або уповноваженої ним особи (п. 3 Порядку).

Відповідно до п. 4 Порядку письмове звернення нерезидента про надання Довідки надсилається до відповідного контролюючого органу безпосередньо або через особу, яка здійснює на користь нерезидента виплату доходів з джерелом їх походження з України, або через уповноважену особу, яка повинна підтвердити свої повноваження. Звернення має бути подане українською мовою або іноземною мовою разом з офіційним перекладом українською мовою та обов'язково повинно містити відомості про нерезидента та відомості про джерело доходу.

Фізична особа протягом доби перебувала у відрядженні як на території України так і за її межами: визначення розміру добових

Нагадуємо, що до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) не включаються, зокрема кошти, отримані платником ПДФО на відрядження або під звіт і розраховані згідно із п. 170.9 ст. 170 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Норми встановлені п.п. 165.1.11 п. 165.1 ст. 165 ПКУ.

Так, згідно з п.п. 170.9.1 п. 170.9 ст. 170 ПКУ до оподатковуваного доходу не включаються витрати на відрядження, не підтверджені документально, на харчування та фінансування інших власних потреб фізичної особи (добові витрати), понесені у зв'язку з таким відрядженням у межах території України, але не більш як 0,1 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, в розрахунку за кожен календарний день такого відрядження, а для відряджень за кордон – не вище 80 євро за кожен календарний день такого відрядження за офіційним обмінним курсом гривні до євро, установленим Національним банком України, в розрахунку за кожен такий день.

Суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів, визначаються Кабінетом Міністрів України. Сума добових для таких категорій фізичних осіб не може перевищувати суму, встановлену п.п. 170.9.1 п. 170.9 ст. 170 ПКУ.

Сума добових визначається у разі відрядження:

► у межах України та країн, в'їзд громадян України на територію яких не потребує наявності візи (дозволу на в'їзд), – згідно з наказом про відрядження та відповідними первинними документами;

► до країн, в'їзд громадян України на територію яких здійснюється за наявності візи (дозволу на в'їзд), – згідно з наказом про відрядження за наявності документальних доказів перебування особи у відрядженні (відміток прикордонних служб про перетин кордону, проїзних документів, рахунків на проживання та/або будь-яких інших документів, що підтверджують фактичне перебування особи у відрядженні).

Основним документом, який регулює відрядження працівників органів державної влади, підприємств, установ та організацій, що повністю або частково фінансуються за рахунок бюджетних коштів, є Інструкція про службові відрядження в межах України та за кордон, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 13.03.1998 № 59 із змінами і доповненнями (далі – Інструкція № 59). При цьому інші підприємства та організації можуть використовувати Інструкцію № 59 як допоміжний (довідковий) документ.

Згідно з п.п. 16.2 п. 16 розділу III Інструкції № 59 добові витрати за час перебування у відрядженні відшкодовуються у межах затверджених сум, зокрема:

а) за кожний день перебування у відрядженні, включаючи день вибуття та прибуття, – за нормами, що встановлені для держави, до якої відряджено працівника;

б) якщо відряджений, перебуваючи в дорозі до іноземних держав, або повертаючись з відповідної держави, має пересадку на інший транспортний засіб або зупинку в готелі (мотелі, іншому житловому приміщенні) на території України, то відшкодування витрат на відрядження за період проїзду територією України здійснюється в порядку, передбаченому для службових відряджень у межах України.

При цьому добові витрати з дня останньої пересадки на інший транспортний засіб (вибуття з готелю, мотелю, іншого житлового приміщення) на території України під час прямування у відрядження за кордон і до дня першої пересадки на інший транспортний засіб (зупинки в готелі, мотелі, іншому житловому приміщенні) на території України (включно) під час повернення в Україну відшкодовуються за нормами, встановленими для відряджень за кордон. У разі якщо день вибуття у відрядження або день прибуття відрядженого працівника до місця постійної роботи збігається з днем вказаної пересадки (зупинки), добові витрати за відповідні день вибуття або день прибуття відшкодовуються за нормами, встановленими для відряджень за кордон.

У разі відсутності такої пересадки (зупинки) добові витрати відшкодовуються за кожний день відрядження, включаючи день вибуття та прибуття, – за нормами, встановленими для відряджень за кордон.

Про нумерацію акцизної накладної

Звертаємо увагу, що порядок заповнення акцизної накладної, розрахунку коригування акцизної накладної, заявки на поповнення (коригування) залишку пального, заявки на поповнення (коригування) залишку спирту етилового затверджений наказом Міністерства фінансів України від 19.06.2019 № 262 (далі – Порядок № 262).

У полі «Порядковий номер» акцизної накладної, розрахунку коригування акцизної накладної, заявки на поповнення (коригування) залишку пального, заявки на поповнення (коригування) залишку спирту етилового зазначається цифровий номер, (не має містити літер чи інших символів), який відповідає послідовному номеру такого документа, складеного платником акцизного податку (філією або структурним підрозділом платника податку) протягом певного періоду.

Порядковий номер акцизної накладної, розрахунку коригування акцизної накладної, заявки на поповнення (коригування) залишку пального та заявки на поповнення (коригування) залишку спирту етилового не може починатися з «0».

У клітинках порядкового номера акцизної накладної, розрахунку коригування акцизної накладної, що не заповнюються, нулі, прочерки та інші знаки чи символи не проставляються (п. 6 розділу I Порядку № 262).

Не допускається складання платником акцизного податку (філією або структурним підрозділом платника акцизного податку) документа одного виду (акцизної накладної, розрахунку коригування акцизної накладної, заявки на поповнення (коригування) залишку пального, заявки на поповнення (коригування) залишку спирту етилового) за однією датою з однаковим порядковим номером (п. 7 розділу I Порядку № 262).

При цьому послідовна нумерація акцизних накладних здійснюється зручним для платника акцизного податку способом: або з першого номера в певному періоді (*зокрема, місяць, квартал*), або наростаючим підсумком з початку року.

Внесено зміни до Інструкції про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті

Повідомляємо, що постановою Правління Національного банку України від 19 листопада 2019 року № 136 (далі – Постанова № 136) внесено зміни до Інструкції про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 16 серпня 2006 року № 320, зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 06 вересня 2006 року за № 1035/12909 (зі змінами) (далі – Інструкція).

Зміни внесено у зв'язку із запровадженням в Україні міжнародного номера банківського рахунку IBAN.

Так, зокрема, у пункті 3 глави 2 розділу I Інструкції абзац восьмий «код банку платника» виключено.

Також у додатку 3 до Інструкції слова «Головний бухгалтер (або його заступник)» замінено словами «Головний бухгалтер (або інша уповноважена особа)».

Постанова № 136 офіційно опублікована на сайті Національного банку України 25.11.2019 за посиланням

https://bank.gov.ua/legislation/Resolution_19112019_136

Документ набирає чинності з 13 січня 2020 року.

Особливості виправлення помилок у зведеній податковій накладній

Звертаємо увагу, що у разі здійснення коригування сум податкових зобов'язань, а також у випадку виправлення помилок, допущених при складанні податкової накладної (далі – ПН), не пов'язаних із зміною суми компенсації вартості товарів/послуг, відповідно до ст. 192 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) постачальник (продавець) товарів/послуг складає розрахунок коригування кількісних і вартісних показників до податкової накладної (далі – РК) за формою згідно з *додатком 2* до ПН.

Нормами п. 16 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267 із змінами і доповненнями (далі – Порядок № 1307), встановлено, що у разі складання зведених ПН, особливості заповнення яких викладені у п. 11 Порядку № 1307, у *графі 2 «Опис (номенклатура) товарів/послуг продавця»* зведеної ПН платником ПДВ зазначаються дати складання та порядкові номери ПН, складених на такого платника ПДВ при постачанні йому товарів/послуг, необоротних активів, за якими він визначає податкові зобов'язання відповідно до п. 198.5 ст. 198 та п. 199.1 ст. 199 ПКУ.

Якщо із зведеної ПН, складеної відповідно до вимог п. 198.5 ст. 198 та/або п. 199.1 ст. 199 ПКУ, необхідно вилучити зайві ПН, які не підлягали включенню до такої ПН, та додати іншу/інші податкову/податкові накладну/накладні, яку/які не було включено до зведеної ПН, та таке додавання призведе до збільшення суми ПДВ за такою ПН, то платнику ПДВ необхідно:

► скласти РК, в якому виводяться в «0» (обнуляються) відповідні рядки зведеної ПН, в яких зазначено зайві ПН. У такому РК зазначається код причини 201 «Коригування зведеної податкової накладної, складеної відповідно до п. 198.5 ст. 198 ПКУ», або 202 «Коригування зведеної податкової накладної, складеної відповідно до п. 199.1 ст. 199 ПКУ» (в залежності від того, з яким типом причини складена зведена ПН);

► скласти нову зведену ПН, в якій зазначити правильні дані, у тому числі позиції, не відображені в ПН, складеній з помилками. Така ПН складається на дату не пізніше останнього дня звітного (податкового) періоду, в якому платник ПДВ зобов'язаний був визначити відповідні податкові зобов'язання з ПДВ на підставі п. 198.5 ст. 198 та/або п. 199.1 ст. 199 ПКУ.

Визначення «повторного» порушення за неподання або несвоєчасне подання звітності з єдиного внеску

Інформуємо, що за неподання, несвоєчасне подання, подання не за встановленою формою звітності, передбаченої Законом України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464), контролюючим органом здійснюється накладення штрафу у розмірі 10 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожне таке неподання, несвоєчасне подання або подання не за встановленою формою.

Ті самі дії, вчинені платником єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок), до якого протягом року було застосовано штраф за таке порушення, – тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 60 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожне таке неподання, несвоєчасне подання або подання не за встановленою формою звітності, передбаченої Законом № 2464.

Норми встановлені п. 7 частини 11 ст. 25 Закону № 2464.

Рішення про застосування штрафних санкцій складається за формою згідно з додатком 16 до Інструкції про порядок нарахування і сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 20.04.2015 № 449 із змінами.

Для визначення повторності порушення нормами п. 7 частини 11 ст. 25 Закону № 2464 передбачено період, протягом якого до платника єдиного внеску було застосовано штраф, а саме – протягом року, при цьому, не прив'язано термін «календарний рік» до можливості накладення підвищеного розміру штрафу.

Згідно з ст. 35 Кодексу України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 року № 8073-X із змінами та доповненнями обставиною, що обтяжує відповідальність за адміністративне правопорушення, є повторне протягом року вчинення однорідного правопорушення, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню; вчинення правопорушення особою, яка раніше вчинила злочин.

Враховуючи вищевикладене, повторним порушенням, за яке передбачено штраф у розмірі 60 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, буде неподання, несвоєчасне подання, подання не за встановленою формою звітності по єдиному внеску, за яке до такого платника протягом року вже було винесено рішення про застосування штрафних санкцій та його застосовано. З дати винесення контролюючим органом такого рішення починається відлік 365 днів (для високосного року – 366 днів) для визначення повторності правопорушення про застосування штрафних санкцій.

До уваги платників податку на прибуток підприємств!

Нагадуємо, що для обрахунку об'єкта оподаткування платник податку на прибуток підприємств використовує дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування.

Норми встановлені п. 44.2 ст. 44 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Згідно з п. 46.2 ст. 46 ПКУ платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання декларації з урахуванням вимог ст. 137 ПКУ.

Фінансова звітність, що складається та подається відповідно до п. 46.2 ст. 46 ПКУ, зокрема, платниками податку на прибуток, є додатком до податкової декларації з податку на прибуток та її невід'ємною частиною.

Пунктом 50.1 ст. 50 ПКУ встановлено, якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 ПКУ) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним декларації (*крім обмежень, визначених ст. 50 ПКУ*), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

Платник податків має право не подавати такий розрахунок, якщо відповідні уточнені показники зазначаються ним у складі декларації за будь-який наступний податковий період, протягом якого такі помилки були самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявлені.

Форма податкової декларації з податку на прибуток підприємств затверджена наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897 із змінами та доповненнями (далі – Декларація).

Якщо помилка у раніше поданій Декларації виправляється шляхом виправлення такої помилки, зокрема, у звітній (звітній новій) Декларації, то за звітний (податковий) період, в якому була допущена помилка, заповнюється додаток ВП.

У разі, якщо при заповненні додатка ВП виправляються показники, відображені у рядках 01 «Дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку» та 02 «Фінансовий результат до оподаткування (прибуток або збиток), визначений у фінансовій звітності відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності (+, -)» Декларації за минулий звітний (податковий) період, платнику податку на прибуток необхідно подати виправлену фінансову звітність.

Виправлена фінансова звітність може бути подана в електронній та паперовій формі. У разі подання виправленої фінансової звітності в електронній формі Декларація подається після подання такої фінансової звітності. У разі подання виправленої фінансової звітності у паперовій формі, така фінансова звітність подається до контролюючого органу за основним місцем обліку з супровідним листом.

Крім того, платники мають право скористатися нормами п. 46.4 ст. 46 ПКУ щодо подання доповнення до Декларації, яке може бути складено за довільною формою та буде використано контролюючим органом при аналізі показників такої Декларації. Таке доповнення подається з поясненням мотивів його подання.